

DISKUSIJU JAUTĀJUMI

- ✓ Ko Tu piedzīvoji šajā gadalaiku KLAUSĪŠANĀS pusstundā?
- ✓ Kur Tu ikdienā atrodi savu MIERA un NESTEIDZĪBAS ostu?
- ✓ Kāds ir veids, kā Tu ATGŪSTI mieru, atpūties un saņem spēku?
- ✓ Kāds ir Tavs STĀSTS par kādu situāciju, kur Tavā nemierā Dievs deva apbrīnojamu norimšanu un mieru?
- ✓ Kas Tevī rada nemieru? Ko šādos brīžos Tu dari?
Kā Tu šajā nemierā IERAUGI arī to, kā Ļaunais tajā ievilina?
- ✓ Kā, Tavuprāt, laikus ATPAZĪT nemieru?
Kas praktiski šādā situācijā var palīdzēt?
- ✓ Ko Tev nozīmē AICINĀJUMS „Rimstieties un atzīstiet, ka Es esmu Dievs, cildināms tautu starpā, cildināms pa visu pasauli” (Psalmi 46:11)?
- ✓ Kāds ir Tavs IEGUVUMS, atzīstot „Tiešām, esi klusa, mana dvēsele, vērsdamās uz Dievu, jo no Viņa nāk mana cerība!” (Psalmi 62:6)

PIEZĪMĒM

Šovakar Tu esi aicināta
APSTĀTIES un IEKLAUSĪTIES.

Šovakar norimsim, lai vairāku minūšu garumā
piedzīvotu četrus sirds gadalaikus.

Ieklausīsimies sevī un piedzīvosim to, kā Dievs uzrunā tad, kad mērķtiecīgi atvēlam laiku un atrodam vietu sarunai, un ar ilgām Viņu uzrunājam. Uzrunājam tāpēc, ka patiesi vēlamies būt kopā ar Viņu un sadzirdēt Viņu runājam.

Pēcāk pārrunāsim to ar citām sievietēm un dosimies savās turpmākajās ikdienas gaitās atjaunotas, atspirdzinātas, iepriecinātas, atpūtušās.

VASARA. Ziedu pilnbrieds, jūras šalkas, matu plīvošana vējā.
Esam atpūtā! Nekur nav jāsteidzas. Neko nenokavēsim.
Tik baudīt, smaržot, sajūst, saģaršot, pieskarties.
Sirds radusi savu miera ostu. Šķiet, vasara nekad nebeigsies.
Nekas tik veldzējošs nevar tā vienkārši vairs nebūt.

RUDENS. Ir sācies lietus, drēgnā klimata un tumšo vakaru laiks.
Pārāk ilgi līst, pārāk ātri satumst. Pārāk ilgi nepāriet un nemainās.
Saule pārāk reti iespīd logā. Sirds jau gaida pavasari.
Sirds nogurusi no rudens „pārāk ilgi” un „pārāk ātri”

ZIEMA. Puteņi, leduspuķes logā, auksti vēji. Viss, kas nesis augļus,
ziedējis un zaļojis, nu sastindzis zem smagas sniega kārtas.
Arī sirds. Dzīvība aizmigusi ciešā miegā. To atmodināt spēs tikai
pavasaris. Bet tas vēl tik tālu! Vai pēc šīs sniega vētras nebūs vēl cita?
Vēl daudzas citas?

PAVASARIS. Pirmie atmostas strauti un putni, čivinādami kalnos un
ielejās. Tad mostas meža mazpuķītes, raisās pumpuri – viss skan, san,
dūc. Vasaras nesteidzība tuvojas! Rudens lieti un ziemas aukstie puteņi
vēl tālu. Sirds dzied līdz dzīvības, prieka un pateicības dziesmas.
Ir sagaidīts plaukšanas, ziedēšanas, augšanas laiks. Sirds sagaidījusi
pavasari!

*Klausoties mūzikā, izmanto iespēju pierakstīt, jautāt, zīmēt, krāsot.

VASARA

ZIEMA

RUDENS

PAVASARIS

PSLAMU LAŠĪJUMI

VASARA / 5. PSALMS DZIEDĀTĀJU VADONIM, STABUĻU PAVADĪBĀ. DĀVIDA DZIESMA. UZKLAUSI MANUS VĀRDUS, KUNGS, ŅEM VĒRĀ MANĀS NOPŪTAS! MANU SKAĻO SAUCIENU DZIRDI, MANS VALDNIKĒ UN MANS DIEVS! JO ES GRIBU TEVI PIELŪGT. KUNGS, UZKLAUSI MANU BALSĪ JAU AGRĪ NO RĪTA, RĪTA STUNDĀ ES TEV GRIBU NEST SAVU UPURI. TU NEESI DIEVS, KAM PATĪK BEZDIEVĪBAS PILNA CILVĒKA DABA. KAS ĻAUNU DARA, LAI NETUVOJAS TEV. KAS IR LIELĪGS, LAI NERĀDĀS TAVĀS ACĪS, TU IENĪSTI VISUS ĻAUNA DARĪTĀJUS. TU PAZUDINI TĀDUS, KAS RUNĀ MELUS, TEV RIEBJ IKVIENS, KAS IZLEJ ASINIS UN DARA VILTU. BET ES DRĪKSTU NĀKT TAVĀ NAMĀ PĒC TAVAS LIELĀS ŽĒLASTĪBAS, PIELŪGT TEVI BIJĪBĀ TAVĀ SVĒTNĪCĀ. KUNGS, VADI MANI PĒC SAVAS TAISNĪBAS MANU IENAIIDNIEKU DĒĻ, DARI LĪDZENU MANU CEĻU, KAD MANI VAJĀ! JO VIŅU MUTĒ NAV PATIESĪBAS, VIŅU SIRDS PILNA ĻAUNUMA. VIŅU RĪKLE IR ATVĒRTS KAPS, AR SAVU MĒLI VIŅI GLAIMO. LIEC, LAI VIŅI SAPINAS SAVOS PADOMOS, KUNGS, ATSTUM TOS VIŅU DAUDZO NOZIEGUMU DĒĻ, JO VIŅI SACEĻAS PRET TEVI! BET PRIECĀTIES BŪS VISIEM, KAS CERĒ UZ TEVI: ARVIENU VIŅI PRIECĀSIES, KA TU VIŅUS PASARGI. LAI MŪŽĪGI GAVILĒ UN PRIECĀJAS PAR TEVI, KAS MĪL TAVU VĀRDU. JO TU, KUNGS, SVĒTĪ TAISNO UN PUŠĶO VIŅU AR ŽĒLASTĪBU KĀ AR BRUŅĀM.

RUDENS / 62. PSALMS DZIEDĀTĀJU VADONIM JEDUTUNAM. DĀVIDA DZIESMA. TIEŠĀM, MANA DVĒSELE IR KLUSU SAVĀ SVĒTCERĒ UZ DIEVU, NO VIŅA NĀK MAN PALĪDZĪBA! TIEŠĀM, VIŅŠ IR MANS AKMENSĶALNS UN MANS PALĪGS, MANS PATVĒRUMS: ES GAN NEŠAUBĪŠOS! CIK ILGI JŪS MĀKSĪTIES VIRSŪ VISI VIENAM VĪRAM, VAI JŪS GRIBAT VIŅU NOGALINĀT, BRUKSĪT VISI VIŅAM VIRSŪ KĀ GRŪSTOŠAI SIENAI, KĀ KRĪTOŠAM MŪRĪM, KAS TAISĀS GĀŽTĪES? PATIESI, NO MANĪEM AUGSTUMĪEM VIŅI DOMĀ MANI NOGĀŽT, VIŅĪEM PATĪK MELI; AR SAVU MUTI VIŅI SVĒTĪ, BET SAVĀS SIRDĪS LĀD! (SELA.* ... TIEŠĀM, ESI KLUŠA, MANA DVĒSELE, VĒRSĶAMĀS UZ DIEVU, JO NO VIŅA NĀK MANA CERĪBA! TIKAI VIŅŠ IR MANS AKMENSĶALNS UN MANS PALĪGS, MANS PATVĒRUMS, ES GAN NETĪKŠU SATRICINĀTS! DIEVS IR MANS SVĒTĪBAS AVOTS UN MANS GODS, MANA STĪPRĀ KLINTS, MANS PATVĒRUMS IR DIEVS! UZTĪCIETĪES VIŅAM ARVIENU, VISI ĻAUDĪS, IZKRATĪET VIŅA PRIEKŠĀ SAVAS SIRDĪS! DIEVS IR MŪSU PATVĒRUMS. (SELA.*) TIEŠĀM, KĀ VĒSMA IR CILVĒKU BĒRNI, TIKAI MALDI IR LIĒLU VĪRU DĒĻI; SVARU KAUSOS LIKTI, VIŅI CEĻAS UZ AUGŠU VIEGLĀK PAR VĒJA PŪSMU. NEPAĻAUJĪETĪES UZ VARU, UŽ LAUĶĪJUMU NELĪCIET TUKŠAS CERĪBAS; KAD BAGĀTĪBA VAIROJAS, NEPIEGRĪZĪET TAI VISU SAVU SIRDĪ! VIENU VĀRDU DIEVS ARVIENU AR UZSVARU IR TEĪCĪS, UN TO ES ESMU DAUDZREĪZ DZĪRDĒJĪS: DIEVAM VIENAM PĪEDER VARA. UN TEV, KUNGS, PĪEDER ARĪ ŽĒLASTĪBA, JO TU ATMĶSĀ IKVIENAM PĒC VIŅA DARĪEM.

*APSTĀJĪES. APKLUSTĪ. PĀRDOMĀ.

ZIEMA / 46. PSALMS DZĪEDĀTĀJU VADONĪM. NO KORAHĪTU DZĪESMĀM AUGSTĀM BALSĪM. DIEVS IR MŪSU PATVĒRUMS UN STĪPRUMS, TĪEŠĀM SPĒCĪGS PALĪGS BĒDU LAĪKĀ. TĀPĒC MĒS NEBĪSTAMĪES, KAUT ARĪ ZEME ZUSTU UN KALNI PASĀ JŪRAS VIDŪ NOGRĪMTU. LAI JŪRAS ŪDEŅĪ KRĀC, LAI CEĻAS VIĻŅĪ, UN LAI NO BANGU TRAKOŠANAS VISĪ KALNI DREB. TĀS KUNGS CEBAOTS IR PĪE MUMS, MŪSU STĪPRĀ PĪLS IR JĒKABA DIEVS! (SELA.) TAČU DIEVA PĪLSĒTU ĪEPRIECĪNA VIŅA STRAUTĪ, TĪE ĪEPRIECĪNA VIŅA SVĒTNĪCU, KAS VISUAUGSTĀKĀJAM IR PAR MĀJOKĪ. DIEVS IR ŠAI PĪLSĒTĀ, TĀS PAMATI NEGRĪĻOSĪES. DIEVS TAI PALĪDZ, JAU RĪTĀM AUSTOT. TAUTAS TRAKO, UN VALSTĪS KRĪT, ZEME IZKŪST, KAD VIŅŠ PACĒĻ SAVU BALSĪ. TĀS KUNGS CEBAOTS IR AR MUMS, JĒKABA DIEVS IR MŪSU STĪPRĀ PĪLS! (SELA.*)... NĀCIET UN SKATAĪTĪES TĀ KUNGA DARBUS, KAS IZTRŪCĪNA ZEMI, KAS LĪEK KĀRIEM MĪTĒTĪES VISĀ PASAULĒ, KAS SALAUŽ STOPUS, KAS ŠĶĒPUS SĀDAUZA UN BRUŅAS AR UGUNĪ SĀDEĶZĪNA! "RĪMSTĪETĪES UN ATŽĪSTĪET, KA ES ESMU DIEVS, CĪLDĪNĀMS TAUTU STARPĀ, CĪLDĪNĀMS PA VISU PASAULĪ!" TĀS KUNGS CEBAOTS IR AR MUMS, MŪSU STĪPRĀ PĪLS IR JĒKABA DIEVS!

PAVASARIS / 36. PSALMS DZĪEDĀTĀJU VADONĪM. DĀVIDA, TĀ KUNGA KALPA, DZĪESMA. GRĒKS ČUKST BEZDĪEVĪGĀJAM VIŅA SĪRDĪ: NAV JĀKAUTRĒJAS DIEVA VAIGA PRIEKŠĀ. VIŅŠ PATS SEVĪ MĪERĪNA: NOZĪEGUMS PALĪKS APSĻĒPTS, NEBŪS TAM ATRĪEBĒJA. VIŅA MUTĒS VĀRĶI IR NELĪETĪGI UN PĪLNI VĪLTĪBAS, VIŅŠ VAIRS NĒDARA, KAS SAPRĀTĪGS UN LABS. GULĒĶDAMS VIŅŠ IZDOMĀ NELĪETĪBU, VIŅŠ ĪET PA CEĻU, KAS NAV LABS, ĻAUNUMU VIŅŠ NEĀTMĒT. KUNGS, TĀVA ŽĒLASTĪBA SNĪEDZAS LĪDZ DEBĒSĪM UN TĀVA UZTĪCĪBA LĪDZ PADEBĒŠĪEM. TĀVA TAISNĪBA STĀV TĀPAT KĀ DIEVA KALNI, TĀVI TĪEŠĪBU PAMATI KĀ ŪDEŅĪ DZĪĻĀJĀ PASAULES JŪRĀ. KUNGS, TU IZGLĀB CĪLVĒKUS UN LOPUS UN TU PALĪDZI VIŅĪEM. CIK BRĪNĪŠĶA, KUNGS, IR TĀVA ŽĒLASTĪBA! CĪLVĒKU BĒRNI NĀK PĪE TĒVIS UN GLĀBJAS TĀVU SPĀRNU PĀVĒNĪ! VIŅĪ MĪELOJAS PĪE TĀVA NĀMA LABUMĪEM, TU VIŅUS DZĪRDĪNI NO SĀVA PRIEKĀ STRAUTĀ. JO PĪE TĒVIS IR DZĪVĪBAS AVOTS, UN TĀVĀ GAISMĀ MĒS REDZĀM GAĪSMU. IZPLET SAVU ŽĒLASTĪBU PĀR TĪEM, KAS TEVI PAŽĪST, UN SAVU TAISNĪBU PĀR TĪEM, KĀM SKĀĶDRA SĪRDS! LAI LEPNO KĀJA MANĪ NESĀMĪN, UN BEZDĪEVĪGO ROKĀ MANĪ NEPADZEN! REĪZ KRĪTĪS TĪE, KAS DĀRA ĻAUNU, VIŅĪ SABRUKS UN VAIRS NEPIECĒLSĪES.

61. PSALMS STĪGU MŪZĪKĀS VĀDĪTĀJĀM. DĀVIDA DZĪESMA. KĶAUSĪ, AK, DIEVS, MANU SKAĻO SAUCĪENU, ŅEM VĒRĀ MANU LŪGŠĀNU! NO ZĒMES GALĀ ES TEVI SAUCU SAVAS SĪRDS TVĪKSMĒ, PACĒĻ MANĪ UZ KLINTSKĀLNU, KAS AUGSTĀKS PAR MANĪ, JO TU ESI MANS PATVĒRUMS, STĪPRS TORNĪS PRET ĪENĀIDNĪEKĪEM, ES GRĪBĒTU MĀJOT TĀVĀ TELTĪ MŪŽĪGI, PATVERTĪES TĀVU SPĀRNU PĀĒNĀ! (SELA.*) ... JO TU, DIEVS, KĶAUSĪ MANUS SOLĪJUMUS, DOD MĀNTOJUMU MAN KĀ VIENAM NO TĪEM, KAS TĀVU VĀRDU BĪSTAS. VĀIRO ĶĒNĪŅĀ DZĪVĪBAS DĪENAS, LAI VIŅA MŪŽĀ LAĪKS TURPĪNĀS NO PĀAUDZĒS UZ PĀAUDZI! LAI VIŅŠ SĒŽ TRONĪ DIEVA PRIEKŠĀ MŪŽĪGI. PARĀDĪ VIŅAM ŽĒLASTĪBU UN UZTĪCĪBU, KAS LAI VIŅU PASARGĀ! TĀD ES DZĪEDĀŠU TĀVĀM VĀRĶĀM MŪŽĪGI, MĀKSĀŠU SAVUS SOLĪJUMUS DĪENDĪNĀ.